

Grundlæggende kristendom - 7: De ti Bud

Af Louis Nielsen

Pagten og loven i frelseshistorisk perspektiv

Loven er en påmindelse til os om, at Gud kræver absolut retfærdighed, men at vi ikke kan leve op til dette krav, hvis ikke Gud i sin nåde giver os denne retfærdighed som en gave. Loven er dermed et vidne om Kristus og en forberedelse af Guds folk på hans komme. Dette er lovens frelseshistoriske mission og betydning.

2. Mos 19, 20, 24 og 5. Mos 5, Jer 31:31-37, Gal 3 og 4, Rom 7, Heb 9 og 10, 3. Mos 26: 41, 5 Mos 30:6, 5. Mos 10:16

Loven og torahen

Juridisk er 'loven' et lovkompleks bestående af flere samlinger: En grundlov (De Ti Bud eller De Ti Ord), pagtsbogen (2. Mos 21-23), hele lovkomplekset af religiøse og civile love, som vi ser i 3., 4. og 5. Mos.

Loven er ikke en vej til frelse i evangelisk forstand

Gal 3:21. Alligevel er loven en vej til liv og giver løfte om et langt liv på Jorden.

Salme 19 og 119.

Loven udtrykker Guds vilje

-og fremhæver Guds suveræniteten og den lydighed, han forlanger af dem, som er i pagt med ham. Vores syndighed gør, at vi er afhængige af Guds nåde, hjælp, barmhjertighed, overbærenhed og tilgivelse.

Loven udtrykker Guds hellige karakter

De Ti Bud viser os, hvordan Gud er. Den der kender ham, skal være som ham. 1. Joh 1:5-7.

Gud er én, ikke mange

Torahen forudsætter troen på Guds enhed. 5. Mos 6:4-5. Derfor kræver Gud også udelt hengivenhed: 'Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele din styrke'.

De to tavler

Første tavle, 1. - 4. bud: Den respekt vi skylder Herren for hans væsens ukrænkelighed, ærefrygten for hans navn, respekten for hans mening og hensigt med livet og med verden.

Anden tavle, 5. - 10. bud: Den respekt vi skylder forældre, ægtefælle, næstens liv og alt, hvad der tilhører ham.

Spørgsmål til overvejelse og diskussion

- Er De Ti Bud at betragte som bare en del af loven (Moseloven/Torahen) eller indtager de en særstilling?
- Er De Ti Bud universelle, absolutte og evige, Guds bud til mennesker i enhver kultur og til enhver tid, eller er de kun for Israel og kun bestemt til at gælde til Jesus kom?

- Var det sandt i enhver forbindelse og sammenhæng, i den skjulte indre som i den offentlige sfære, når den rige yngling sagde, at han ufravigeligt og altid havde holdt loven lige fra sin ungdom? Mark 10:17-22
- Er det meningen, som Luther hævder, at kirken skal prædike både 'loven' og evangeliet, loven til sandhedserkendelse, bod og omvendelse og evangeliet til syndernes forladelse ved tro på Jesus Kristus?
- Når 'Kristus er enden på loven til retfærdighed for enhver, som tror' Rom 10:4, har loven så overhovedet nogen betydning eller funktion i den kristnes liv? I givet fald hvilken? Er der eksempler i Det Nye Testamente?
- Hvorfor er sabbatsbuddet det eneste af buddene, som ikke finder nogen plads i Det Nye Testaments formaninger og instrukser? Hvad er sabbatten, og hvilken funktion og betydning har den? Heb 4:1-11.
- Hvordan vil du relatere buddet om at 'ære sin far og mor' og buddet om 'ikke at bryde et ægteskab' til den moderne verdens forhold? Og til kirkens forhold?
- Er buddet om ikke at begære noget af det, der hører næsten til, kun knyttet til konkrete, synlige ting eller til begær og havesyge generelt? Har dette bud noget at sige om den ulige fordeling af jordens ressourcer og om den økonomiske verdensorden i det hele taget?